

uitgevoerd, wordt ook behandeld, maar wel heel kort.

Een misverstand omtrent de zuivering van het, op het bekende initiatief van wijlen prof. de Haas, door de Nederlandse Regering in 1939 vóór de oorlog aangekochte „uraniumoxyde” (volgens recente analyse eigenlijk natrium-pyro-uranaat, dat vroeger dikwijls uraniumoxyde genoemd werd) moge nogeven worden rechtgezet. De schrijver zegt daarvan (blz. 138): „Dit uraan werd beschikbaar gesteld voor de reactor te Kjeller. Maar het moest dan eerst van bijmengsels worden gezuiverd. Deze uiterst moeilijke en omslachtige arbeid hebben Nederlandse chemici voor hun rekening genomen.” — Inderdaad is er door Nederlandse natuurkundigen en scheikundigen wel

een gedeelte van het bedoelde materiaal gezuiverd, maar het metallische uranium in de reactor te Kjeller is door Engeland geleverd tegen ontvangst van ongezuiverde uraniumverbinding uit Nederland.

De genoemde bezwaren — die trouwens ten dele een zeer subjectief karakter dragen — mogen echter niet afdoen aan het belangrijke feit, dat in dit boek een schat van kennis betreffende de kernfysica, van historische aantekeningen, van korte biografieën en van interessante anecdoten in bijzonder boeiende vorm aan een groter publiek wordt aangeboden, dat dan ook den schrijver dankbaar mag zijn voor al het door hem verzette werk.

H. R. W.